

பைந்தமிழ் வாழி!

அருவி ஒன்பதாவது சிறப்பிதழ் ARUVI

விழியடா தமிழா விழியடா
விழிக்காது உறங்குதல் முறையோடா
அழியுதே தமிழின் கவரிடல்லாம்
அறியாது இருப்பது முறையோடா
விழியதைத் திறவாது நீ இருந்தால்
விடைதான் கிடைக்குமோ தமிழுக்கு?
கலியுக காலத்தின் விழிப்பில்நீ
கவனமாய்க் கேளா என்தமிழா!

புதுமைகள் நிறைந்த போதினிலும்
புரையோடியப் புண்ணாய்த் தமிழுக்கிழுக்கா?
பொதுமையில் ஆங்கிலம் ஆனதுபோல்
பொதுமொழி தமிழென்றாக் கிடலென்னாள்?
முதுமையே இல்லாத தமிழ்மொழிக்கு
முடிதடி உலகாளச் செய்வதென்னாள்?
புதுமையில் சொலிப்பென தமிழினையே
பாங்குடன் சீர்பெற வழிவகுப்போம்.

பலமொழி பேசிடும் போதினிலும்
பைந்தமிழ் பேசுதலே இனிதென்போம்
உளமெலாம் தேன்தரும் தமிழ்மொழியாம்
உயர்சுவை தருவதில் கனிமொழியாம்
பலமொழி கலந்திடும் போதினிலும்
பசுமையாய்த் தமிழே சிழித்திருக்கும்
பலமெல்லாம் ஒன்றாய்த் திரட்டியே
பைந்தமிழ் வாழியென முழங்கிடுவோம்.

அக்டோபர் 1999

உலகினைப் புரட்டியோர்
புதுவாழ்வு படைத்திட
எழுதுகோல் இங்குகோர்
நெம்புகோல் ஆகட்டும்!

□ நந்தவனம் சந்திரசேகரன்
தமிழ்நாடு

செய்யுள்

செய்யுள்

செய்யுள்

உலகினைப் புரட்டியோர்
புதுவாழ்வு படைத்தீர்
எழுதுகோல் இங்கோர்
நெம்புகோல் ஆகட்டும் !

தொடர்புக்கு :

ARUVI

No. 197, Taman Megah,
72100 Bahau.
Negeri Sembilan.
MALAYSIA

அருவி

(கவிதை_இரு திங்களிதழ்)

ஆசிரியர் குழு :

சீ.அருண்
கணபதி கணேசன்
வே.சுந்தரராசு
ஏ.கேவாரசன்

நன்கொடை ம.ரி. 1.50

படிப்பகம்

என்றும் ஒலிக்கும்

வெட்டிப் பேச்சில் நேரம் விரயம்
வேதனைசமக்க காலம் விரையும்
தட்டிக் கேட்டு சாதனை புரியும்
தரித்திரம் மாற சரித்திரம் உழுதும்।

புதுமை நோக்கம் மனதில் எழுந்தால்
புதிய பயணம் நாணையே தொடரும்
புதுமை போல நீயும் வாழாமல்
புரட்சி செய்க எழுச்சி வளரும்।

மக்கள் குரல் ஒன்று சேர்ந்தால்
மாற்றும் வரும் மகிழ்ச்சி பிறக்கும்
எங்கும் ஏற்றம் எதிலும் மாற்றம்
என்று நிலைக்க வாழ்வு சிறக்கும்।

நெஞ்சில் உரமும் நேர்மை குணமும்
நாளும் முழங்க இன்றே புறப்படு
அஞ்சி இனியும் தலை குனியாமல்
அஞ்சாமல் உனது குரலை எழுப்பிடு।

வீ. அம்மாசி,
டெங்கில்,
மலேசியா.

ஆங்கிலத்தில் பாவேந்தர் கவிதை

தமிழ்

நீலவான ஆடைக்குள்...

நீலவான் ஆடைக்குள் உடல் மறைத்து
நிலாவென்று காட்டுகின்றாய் ஒளி முகத்தை
கோலமுழு தும்பாட்டி விட்டால் காதற்
கொள்ளையிலே இவ்வலகம் சாமோ? வானச்
சோலையிலே பூத்ததனிப் பூவோ நீதான்?
சொக்கவெள்ளிப் பாற்கூடமோ? அமுத ஊற்றோ?
காவைவந்த செம்பரிதி கடலில் மூழ்கிக்
கனல்மாறிக் குளிரடைந்த ஒளிப் பிழம்போ.

IN THE ROBE OF BLUE SKY

BHARADIDASAN - Nature

Hinding your body in the robe of blue sky
you show your bright face as moonlight
If you show your beauty in full
Won't the world die in the plundering of love?
Are you the unique flower blossomed
In the bower of sky?
Are you the very pretty pitcher of silver
Or the spring of ambrosia?
Are you the ball of ever-shining light
Chilled out of fire
From the morn gentle red sun
Diving deep into the sea?

Transcreation - Prof. A.K. Moorthy.

அருவி

வெ. தேவராஜ்லு
பினாங்கு, மலேசியா.

உறங்கி விட்ட
ஊருக்கும்
என் பேருக்கும்
உறவுப் பாலம்
அன்போடு அமைக்க
ஊர்தாண்டி வருகிறாய் |

என் தாகத்தைக் கண்டு
தலை நிமிர்ந்து
தாவர வாரீக்கிறாய் நீரை |

தமிழ்த் தாகம் மட்டுமா ...
தீர்த்து வைக்கிறாய்
மன நோயையுமல்லவா
அடக்கி வைக்கிறாய் |

பாம்பைப் போல்
நீண்டு வளைந்து
வந்தால் பரவாயில்லை
தீண்டி விடாதே
தேகத்துக்கு ஆகாது |

முளை காய்ந்ததாலே
மனம் தேய்ந்து
போகும் முன்னே
தலையில் கொஞ்சம்
தண்ணீரை ஊற்று |

விளைநிலங்கள்

மணிவண்ணன்

(பிராஞ்சு)

உணவை

தெருக்களில் நடந்துண்ணும்

மலிவு மனிதர்களினூடு

உன்னைக் காண்கிறேன்

முறிந்த இறக்கைகளோடும்

சிதையும் கனவுகளோடும்

குளிரிலிருந்து வெய்யிற் பருவத்திற்கு

உதிர்ந்து முளைத்த உடைகளோடும்

அவர்கள்

எமது பெயரை முகவரியை கை

அடையாளங்களை

கண்ணிச் சிறைகளினுள்ளே

விலங்கிட்டுள்ளனர்

எமது அசைவுகள்

அவர்களின் அதிகாரத்தினால்

வடிவமைக்கப்படுகின்றன

தங்கள்

மகிழ்வை உணவை தேவையை பெற

மில்லியோனராய் * நீ உரசப்படுகிறாய்

திராட்சைப் பழங்களாய் நான்

பிழியப்படுகிறேன்

நேற்றைய உழைப்பு வலியோடு இன்றும்

எமது இறக்கைகளோடு நாம்

கடலும் வானமுமாய் வாழ்ந்ததோர் பொழுதில்

எங்கள் பாட்டி

தனது வீட்டின் குளிர்ந்த பசுமையை

பேர்ப்பிள்ளைகளில் கண்டிருந்தாள்

பேர்களுக்காய்

மாதுளம் பழங்களுக்கு சிரட்டைகள் கட்டிவைத்தாள்

இன்று

பாட்டியுமில்லை வீடுமில்லை

பாட்டியின் பேத்தியாய் பேரனாய்

நாம் இந்தப் பனித்தெருக்களில்

இயற்கை மரணமற்று

இயந்திரங்களால் வணையப்படும் உடலோடும்

நோயின் பிடிக்களோடும்

இறப்பவர்களின் பின்னால்

மடிந்து செல்கிறோம் எச்சங்களை அலையவிட்டு

நம்மவர் கடைகளில் புதிதாய்

இன்றும்

இன்னுமோர் மரணஅறிவித்தல் துண்டி

அந்த இறுதிச் சக்கைவரை

எமது கடைசிச் சாற்றையுமீ

அவர்கள் பிழிந்தபடி

* மில்லியோனார் - பிரெஞ்சு நாட்டில் சுரண்டப்

படும் ஒருவகை அதிஸ்ட்ட லாபச் சீட்டு.

EXIL

EXIL

Chez. R Inpavalli

94, Rue de la chapalle

75018, PARIS, FRANCE

தனி இதழ் : 15 FF

வருடாந்தரம் 100 FF

கடல்விட்டக் கண்ணீர்தான் ஆவியாக மாறி
 கடுந்தாரம் சென்றாலும் மழையாகத் திரும்பும்
 இடர்செய்த பிள்ளையவன் தாய்கண்ணீர் கண்டு
 என்றாவ தொகுதாளில் மனம்மாறி வகுலான்
 கடர்விட்ட விளக்கதுஷம் ஒளிமங்கிப் போனால்
 தூண்டலினால் மீண்டுமது உயிர்பெற்று எரியும்
 குடக்குடமாய்த் தமிழ்மக்கள் கண்ணீரைக் குடிக்கும்
 கொடும்பாவி இலங்கையான் மனம்மாற விலையே

ஆறெல்லாம் நீளோடும் ; அதுவியற்கை; இலங்கை
 நீரெல்லாம் இரத்தமாக ஓடுகின்ற போது
 யாரெல்லாம் பதவிக்கு வந்துவந்து போனார்
 வேறுக்க முயன்றாரே வினைத்தீர்க்க வில்லை
 ஊரெல்லாம் தனதென்றார் உரிமைகளைக் கேட்டால்
 போனொன்றே வழியென்றார் ; ஒருதாய்க்கு மண்ணில்
 ஈர்க்குமுத்தை இருப்பதிலே தவறென்னக் கண்டார்
 இனபேதம் பேசிபேசி உயிர்பலிகள் கொண்டார்

கோபத்தின் சீதையிட்ட சாபத்தான் இன்று
 கொடும்போராய் தகிக்கிறதோ இலங்கைமண்ணில்; பிரிவு
 தாபத்தால் அவள்விட்ட கண்ணீர்தான் அங்கு
 தாய்மாரகள் துணையிழந்து தவிக்கின்றார் ; பெண்ணின்
 பாவத்தை ஊங்கியதின் காரணத்தால் அங்கு
 பாவையரும் துப்பாக்கி எந்தினரோ; இந்த
 சாபத்தைத் தீர்க்கவழி ஏதாகும்? எப்போ
 சமரசம்தான் வந்தங்கு குடியேறும் சொல்லீர்

பிணத்தின்மேல் பிணம்வைத்து கோட்டையிலர் கட்டி
 பெரிதாக எதையிங்கு சாதித்தார் ; கொஞ்சம்
 மனத்தின்மேல் மனம்வைத்து பேசினாலே அமைதி
 மறுநிமிடம் ஓடிவந்து சேராதோ; எங்கும்
 மனிதநேயம் பேசுகின்ற உலகத்தார் இங்கு
 மறைமுகமாய் நியாயத்தை மறுக்கின்றார்; என்னும்
 புனிதத்தைப் பேசும்புத்த ராயமும் நெஞ்சில்
 பொங்கியெழும் கண்ணீரைத் தான்மறைத்து நின்றார்

கவிக்கூடத்தை மா.இராமகிருஷ்ணன்
 சிவிமர்ஷர், மலேசியா.

முல்லை அமுதன் (ஈழம்)
இலண்டன்

கைபட்டது
கைபட்டதும்
இங்கு
மொட்டு விரிந்தது!
நீ தொட்டதும்
மேனி சிலிர்த்தது.

விட்டது ...
விட்டதில் மொட்டு மலர்ந்தது.

விடுபட்டது
விடுபட்டதில் மலரும் சுமர்ந்தது.

நாள்பட்டது
நாள்பட்டதில் காயும் கனிந்தது

கட்டுவிட்டது
கட்டுவிட்டதில் இங்கு
புதிய உறவு வந்தது
மேனி சிலிர்த்தது
காலம் வந்தது
காலம் வந்ததில்
உறவும் விரிந்தது ... அது
புதிதாய் விழித்தது

அ. சந்திரஹாசன்,
தமிழ்நாடு, இந்தியா.

வெடியூடேக் குறும்பாதம் அலைகடந்து
வேட்டொலியின் ஊடு தமிழ் வாழ்த்துக் கேட்டது
கொடிக்கம்பம் தளிர்க்கரத்தை முத்தமிட்டது
கொட்டும் ஊழி பேரிகையால் உடல் சிலிர்த்தது.

நேற்று அவள் போட்ட விதை அழுதிப்போனது-அதை
நீர்த்ததனால் தமிழர் நிலம் வேர்த்துப் போனது
வீட்டுக்கொருக் கரம்தேடும் தாய்மணிக்கொடி- எம்
வெறும் பேச்சால் ஏதிலியாய் முகம் வரித்தது

அடையாள முகவரியை தீயில் போட்டு - உன்
ஆறாம் அறிவு சொன்ன கதையைக் கேட்டுத்
தொலையாதப் பெயர் பூண்டு, கையை நீட்டி,
தொலைதூரம் சென்ற மகள் கண்ணீர் பட்டு

இன்றைக்குப் பிறப்பதென்றால் நேற்றுச் செத்துப் போ! - உன்
இனிய தமிழ் உயிர்ப்புக்காக உயிர் திறந்துப்பார்!
அன்றலர்ந்த நெஞ்சக்குள் அவளுயிரைச் சேர்! - பின்
அமையும் புது அடையாளப் பூப்பொங்க வா !

உயிர் பெற உடைத்தாலும்
போலி மணம் புகைந்து
நெடுப்பாதி நிறம மாறும்
கலையாயக் கற்றவன் துமிழனா ?

வெ. தேவராஜலூ,
மலேசியா.

நெடுப்புக்கு வாய் முளைத்து
மெல்ல மெல்ல
விழுங்கும் கடற்பரப்பை
சாதிக்கும் சங்கம்
அமைத்தி சாயையாய்
தமிழககாய், கிணத்தக்காய்
கிடிந்து போய் அடுகின்றவன்
அன்பில் வளர்ந்த துமிழனா ?

உலகம் எத்தனை யுகங்கள்
விடுத்தாலும்
விடியாத முகத்தானாய்
பாறையில் மோதி
முகைக உடைத்துக் கொள்ளும்
அற்ப அலைகளைப் போல்
அயராமல் தோன்வியுறும்
வாழ்க்கையில் அடுக்கடுக்காய் அறிவுரை
சூயிரம் சொன்னாலும் அசல் துமிழன்
கூடுப்பென்று சொல்பவன் துமிழனா ?

கவிஞன்யார்? எவன் சூரியன் புகாத திடத்திலெல்லாம் புகுந்து பாரக்கிறானோ, அனுபவித்ததைப் பிறர் அனுபவிக்கும்படி சொல்கிறானோ அவன்தான் கவிஞன்.

அவன் வார்த்தைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது எதுவோ, வார்த்தைகளினால் அளந்து காட்ட முடியாதது எதுவோ, அதை வார்த்தைகளினாலேயே தமக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைக்கிறான். அதன் தன்மை தின்னதென்று தமக்கு உணர்த்தியும் விடுகிறான்.

எவ்வளவு நுட்பமான அறிவுடையவனாய் இருக்கிறாய், கவிஞனே! ஆம்; தொடர்ந்து சிணுங்கிச் செடியைப் போன்றதன்றோ உனது அறிவு!

உனது இதயமும் தொடர்ந்து சிணுங்கிதான். பிறர் துயரைக் கண்டு நீ எவ்வளவு துடிக்கிறாய்! அநீதியைக் கண்டு எப்படிப் பொருமுசிறாய்! தீநெறி என்று தெரிந்ததும், எப்படித் துணுக்குற்று அதனினும் ஒதுங்கிக் கொண்டு விடுகிறாய்!

பனித்துளி படிந்த பசும்பல், நடை மெலிந்து வரும் அருவி, காலைச் சூரியன், மாலை மதியம், வண்ணப் பறவை, துள்ளும் கன்று, விளையாடும் குழந்தை திவைகளையெல்லாம் கண்ட மாதிரித்தில் உன் உள்ளத்தில் பொங்கிய ஆனந்தத்திற்கு அளவண்டோ? அழகைப் பேச வைக்கிறவனே! ஆன்மை வளர்க்கிறவன் நீ! அறத்தின் வேலி, உண்மையின் ஒலி, மனித இனத்தேரின் அச்சாணி, மனித குலம் வாழ, கவிஞனே! நீ வாழ்க! ||

— வெ. சாமிநாதசர்மா

அன்று உண்ணைக்
காதலித்ததை
உனக்குத் தெரியாமலேயே
உள்ளுக்குள் ஒழித்து வைத்தேன்
பிறகு .....

உனக்கும் எனக்கும்
வேறு வேறு துணையொடு
திருமணம் .

காலம் வேகமாக

சிதன்று விட்டது .

நான் உண்ணைக்

காதலித்ததை கிண்புவரை

என் பேரப்பிள்ளைகளிடம்கூட

கூறியதில்லை .

ஏனென்றால்

நான் காதலின்

வென்றிருக்க வேண்டும்

அல்லது தோற்றிருக்க வேண்டும்

அப்படி நடந்திருந்தால் அதை ஒரு சுவையான
கதைமாக எல்லாரிடமும் கதைத்திருப்பேன் .

நான் கிண்புப் உண்ணைக்

காதலித்துக் கொண்டிருப்பதை

அப்படி அவர்களுடம் கூறுவேன் ?

சென்றாண்டு வந்த உன்

மனைவி பற்றியும்

தேற்றப் பிறந்த

உன் குடித்தை பற்றியும்

கவலைப்படடுக் கொண்டிராதே

நீ குடியிருந்த கோவில்லின்

மடியையும் கொஞ்சம்

கவனி.

கவியரசி சி.சாத்தி,
தென் அலுக்கலாப்பா,
யாங்கூர்,

மியான்மார்

13. 6. 1999

அதிகார வெறியினிலே
அடுத்தவர் நிலம் பறித்த
சதிகார ஆட்சியாலே - எம்
சகோதரர் சொத்திழந்தார் ... !

முன்விட்டு பின்வேலை
முதுகில் பாய்ச்சி வெற்றிக்
கொண்டாடும் ஆட்சியாலே - எம்
குலப்பெண்கள் பொட்டிழந்தார் ... !

சித்தார்த்தன் அடிபோற்றி
சிறுபான்மை தமிழரைத் தான்
சுட்டார்க்கும் ஆட்சியாலே - எம்
தோழர்கள் படிப்பிழந்தார் ... !

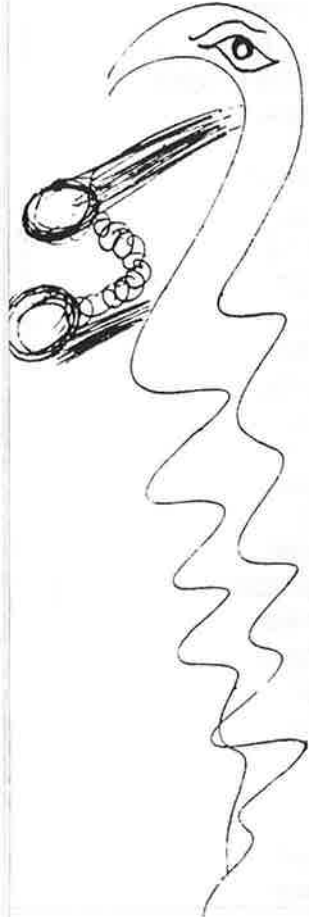
காளித்தனம் மிகப்பரிந்து
காவியடை அணிகின்ற
போலிதன ஆட்சியாலே - எம்
போராளி உயிரிழந்தார் ... !

தமிழினத்தின் வீரம் முன்
தாக்குப்பிடிக்காமல்
தீமிர்பேசும் ஆட்சியாலே - எம்
சகோதரி கற்பிழந்தார் ... !

உலகிற்கு நாகரீகம்
உரைத்தவர்கள் இன்றைக்குப்
புலம்பெயர்ந்து வாடுகின்றார் - இந்தப்
பொல்லாங்கு ஆட்சியாலே ... !

இழங்கவற்றை எல்லாம்
எடுத்திவர் தனிநாடு
பழமென்று கொள்வாரோ ? - அன்றே
பால்பொங்கல் என் வீட்டில் ... !

ம.அ. சந்திரன்
தாசெக் குளுகோர்,
மலேசியா

கண்ணீர்

கார்மேகக் கண்ணீர்தான் மழைநீ ராகும்;
கதிரோனின் கண்ணீர்தான் கதிர்க ளாகும்;
கார்இருளின் கண்ணீர்தான் பனியே யாகும்;
சீர்திங்கள் கண்ணீர்தான் வெளிச்சமாகும்;
நீர்சிந்தும் கண்ணீர்தான் குமிழே யாகும்;
நிலத்தினது கண்ணீர்தான் ஊற்றே யாகும்;
வேர்களது கண்ணீர்தான் மரப்பா(ல்) ஆகும்;
விடியாஇ ரவின் கண்ணீர் விண்மீ னாகும்!

தென்னைகளின் கண்ணீர்தான் இளநீ ராகும்
தமிழனது கண்ணீர்தான் மொழிக லப்பாம்;
எண்ணங்களின் கண்ணீர்தான் எண்ணெழுத்தாம்
எண்ணெழுத்தின் கண்ணீர்தான் புள்ளி யாகும்;
கண்ணீரின் கண்ணீர்தான் கண்ணீ ருக்குள்
கலந்திருந்தே கரைந்திருக்கும் உட்பே யாகும்;
கண்ணிமையின் கண்ணீர்தான் இமைத்த லாகும்;
பண்களது கண்ணீர்தான் முகாரி யாகும்;

மாதரசி கண்ணகியின் கண்ணீ ரால்தான்
மதுரையன்று தீயினுக்கு இரையா யிற்று;
சீதையவள் கண்ணீரால் இலங்கை நாடு
சீரழிந்து போயிற்று; பெண்மை போற்றா
பாதகர்கள் கௌரவர்கள் துரோப தையின்
பனித்திட்ட கண்ணீரால் மாய்ந்த ழிந்தர்;
காதலினால் காமத்தால் துறைகள் தோறும்
கண்ணீரால் கண்டகதை எத்த னையோ !

அத்தனையும் கண்டறிந்தும் கற்ற றிந்தும்
அறியாதார் போன்றிங்கு நித்தம் நித்தம்
சொத்துக்கும் சுகத்திற்கும் தன்ன லத்தில்
பித்தராக அலைகின்றார்; கண்ணீர் தம்மை
இத்தரையின் ஏழையர்க்கு சொந்த மாக்கி
இயங்குகிற இதயத்தைக் கொண்டி ருந்தும்
எத்தராக இரக்கமின்றி கண்ணீர் சிந்தா
இவரழிய இரத்தைச் சிந்தி வைப்போம் !

வைறகூ எனும் சீத்திரம்

— சி.கு. ராமதாஸ்

வைறகூ மிகச் சிறந்த ஒரு கவிதை வடிவம் அது தமிழில் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளப் படவில்லை இன்னும். ஒரு நீளமான வரியை மூன்று வரிகளில் மடித்து எழுதுவதே ஹைகூ என்பது பலரின் தவறான எண்ணம்.

தத்தி நடக்கும் குருவிகள்
தாழ்வாரம் ஓரம்
ஈரப் பாதுங்கள்

இவை வெறும் மூன்று வரிகளா? வெறும் ஏழு சொற்களா?

வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் சின்னஞ்சிறு குருவிகள் தத்தி நடக்கின்றன. அவைநடக்கும் அழகை மெய்மறந்து ரசிக்கிறோம். ஆவல் காரணமாக குழலை மறந்து அவற்றுக்கு மிக அருகில் சென்று விடுகிறோம். பயத்தில் அவை வீருட்டென்று பறந்து விடுகின்றன. 'அய்யோ. அவை பறந்து விட்டனவே' என்ற பரிதவிப்புடன் தற்செயலாகத் தாழ்வாரத்தை நோக்க. முகத்தில்

மெல்ல மெல்ல ஒரு ஒளி பரவுகிறது. அங்கே குருவிகள் நடந்த பாதுங்களின் தடம் மிக அழகாகப் பதிந்திருக்கின்றன. மனசுக்குள் 'ஒளி பரவும் அந்த ஆழர்வ கணம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதேனும் ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படவே செய்யும் அந்த அனுபவத்தை எவ்வித அலங்காரமும் இன்றி அப்படியே சீத்தரித்தால் பிறப்பது ஹைகூ.

வேறுபாடு

ஒரு கவிதைக்கும் ஹைகூவுக்குமூள்ள வேறுபாடுகளைத் தெரிந்து கொண்டால் 'அசல் ஹைகூ எது' என்று கண்டுபிடிப்பது எளிது. எதையும் மிகைப்படுத்திச் சொல்வது கவிதை. உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்வது ஹைகூ. உவமை உருவகம் என்று வார்த்தை அலங்காரங்களோடு உருவாவது கவிதை. உவமை உருவகம் ஏதுமின்றி மிக எளிய சொற்களில் உருவாவது ஹைகூ. ஏதேனும் ஒரு தலைப்புக்குப் பொருத்தமாய் எழுதுவது கவிதை தலைப்பு ஏதுமின்றி தான் கண்ட காட்சியை அப்படியே சீத்தரிப்பது ஹைகூ.

நிலா

நட்சத்திரத் தோழியருடன்
வான வீதியில் உலாவரும்
ராஜகுமாரி. - இது கவிதை.

முன்பனி இரவில்
யாத்ரிகனின்
ஊசி நூல் தையல் - இது ஹைகூ.

ஜப்பானிய ஹைகூ

ரெங்கா, டாங்கா போன்றவை ஜப்பானிய மரபுக் கவிதை வடிவங்கள். அவற்றுக்குக் கடுமையான இலக்கணக் கட்டுப்பாடுகள் உண்டு. அந்தக் கட்டுப்பாடுகளை ஓரளவுக்கு (முழுமையாக அல்ல) தளர்த்திக்கொண்டு வெளியில் வந்ததுதான் ஹைகூ.

டாங்காவின் ஓர் அங்கமாக அதன் முதற்பகுதியில் இருந்தது ஹைகூ. ஒரு காலகட்டத்தில் அந்த மூன்று வரிகள் தனியாகப் பிரிந்து 'ஹைகூ' ஆனது.

ஜப்பானிய எழுத்துக்கள் சித்திரங்கள் (படங்கள்) போல இருக்கும். அவர்கள் எழுதும் ஹைகூ, ஒரு மலைத்தொடரின் படம் போலவோ, பளிப்பிரதேசத்துக் கூடாரம் போலவோ, ஒரு பறவையின் படம் போலவோ இருக்கும்படி அமைத்தார்கள். அதனால் ஜப்பானியர்களைப் பொறுத்த வரை, ஹைகூ ஒரு கவிதை மட்டுமல்ல அழகான சித்திரமும் கூட.

ஹைகூவின் புற அமைப்பும் அக அமைப்பும்

1. 5-7-5 என்ற அசை (Syllables) அமைப்பில் எழுதப்படுவது ஹைகூ. மொழிபெயர்ப்பிலும் இதே அசை அமைப்பைக் கையாண்டால் அர்த்தம் மாறிவரும் அபாயம் உண்டு. எனினும் உதாரணத்துக்கு ஒன்று

என்	சொந்	த	ஊ	ரில்		
1	2	3	4	5		
இன்	றி	ர	வு	நண்	பர்	கள்
1	2	3	4	5	6	7
சின்	வண்	டு	கள்	தான்		
1	2	3	4	5		

2. இந்த பிரபஞ்சத்தில் உள்ள எல்லா படைப்புகளும் சம மதிப்பு பெறத் தகுதியுள்ளவை. அனைத்துமே ஒன்றுக்கொன்று சகோதர உறவு கொண்டவை என்பது ஐதன் தத்துவம். இந்தத் தத்துவம் பார்வையை உள்ளடக்கியதாக ஹைகூக்கள் எழுதப்பட்டன.

ஏழைக் கிராம மக்கள்
மீனும் இல்லை பூவும் இல்லை
நிலவைப் பகிர்ந்து கொள்ளலாம்

3. பருவகாலங்களின் மாற்றங்கள் ஜப்பானியர்களின் மனத்தை எப்படியெல்லாம் பாதிக்கின்றன என்பதை பல ஹைகூக்கள் உணர்த்துகின்றன. பருவகாலங்களைக் குறிக்கக்கூடிய சொற்கள் - அவற்றுக்கு கிகோ என்று பெயர் - ஹைகூக்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. செர்ரி மலர்கள் இளவேனில் பருவத்தைக் குறிக்கும். சிவ் வண்டுகள் கோடைகாலத்தை குறிக்கும். காவல்

பொம்மை இலையுதிர் காலத்தைக் குறிக்கும். அதிக மழை சூளிர் காலத்தைக் குறிக்கும்

சொர்ரிப் பூக்காட்டில் மரங்கொத்தி தேடும் பட்ட மரம்.

தமிழில் ஹைகூ எழுதும் போது 5-7-5 என்ற அசை அமைப்பை நம் வசதிக்காக விட்டுவிடலாம் தற்செயலாக அப்படி அமைந்து விட்டால் மகிழ்ச்சியே. பிடிவாதத்துடன் அசை அமைப்பில் கவனம் செலுத்தினால் அசை மட்டுமே இருக்கும். ஹைகூ இருக்காது.

பருவகால மாற்றங்களும் அது ஏற்படுத்தும் பாதிப்புகளும் நமக்கும் உண்டு. மார்கழிப் பனியும், ஜூப் அடை மழையும், ஆடி மாதக் காற்றும், சத்திரை வெயிலும் ஹைகூவில் இடம் பெறலாம்.

ஜென் தத்துவம் அழகானது, ஆழமானது, நம் நாட்டுக்கே உரிய தத்துவமெனில் 'வேற்றுமையில் ஒற்றுமை' (Unity in diversity) காணும் அளபையும் நேசத்தையும் குறிப்பிடலாம். 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' போல ஹைகூக்களில் மனித நேயத்தை மிளிர்ச் செய்யலாம் தமிழில் என் பங் துக்கு ஹைகூ முயற்சிகள் செய்து பார்த்திருக்கிறேன். அவற்றில் சில

- ✦ சுட்டுப் பொசுக்கும் வெயில்
தலையில் துணி சுட்டாமல்
பருத்தி எடுக்கும் பெண்.
- ✦ பாழடைந்த கிணறு
புதின் நடுவில்
தேன்கூடு.
- ✦ கிளைகள் தோறும்
அணில்களின் கண்ணீர்
பழங்கள் சந்தைக்குப் போய்விட்டன.
- ✦ முற்றத்தில்
நெல் காய்கிறது
இன்று புறாக்களைப் பார்க்கலாம்.

*

கண்ணை மூடும் சமயமாம் அவன் தாய்
தன்னை ஒரு முறை காண விரும்புவதாக சேதிவர-அவன்
கண்ணை மூடி ஒரு கணம் மௌனத்தான்-இரண்டு
கண்ணீர் துளிகள் முத்துக்களாய்ச் சிந்தியது.

பொறுப்பான பணி... விழித்திருந்தது
குறிப்பறிந்து கொடுக்க வேண்டிய உளவுப் பணி.
பாசத்தில் சிக்குண்டால் மோசம் போய்விடுவோம்!
தாயைவிட தாய்நாடு பெரிது - அதனால்
கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு கடமையில் கண்ணானான்.

தன்னை சூழில் சுமந்த தாயை - இறுதியில்
தோழில் சுமக்கும் பெருமை கிடைக்குமோ? இல்லையோ!
கண்ணீரைத் துடைத்துவிட்டு கடமையில் கண்ணானான்.

ஊரே உறங்க அவன் மட்டும் விழித்திருந்தான்
காற்று நகர்வதைக் கூட அவன் கவனமாகப்
பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

அம்புலியின் வெளிச்சத்தில் அந்தக் கரும்புலிக்குத் தெரிந்தது
எதிரிகளின் கூடாரத்திலும் எவரும் உறங்கவில்லை
எதற்கோ தயாராகுகின்றார்கள் - என்ற
தகவலைத் தக்க சமயத்தில் தலைமைக்குச் சொல்லிவைத்தான்

அதிகாலை நகரைச் சுற்றி வளைக்க வந்த படைபினர்க்கு
எதிர்பாராத விதமாக கிடைத்த பலத்த பதிலடியால்-எதிரிகள்
எரிகளத்திற்குள் சிக்கிக் கருகிக் கொண்டிருந்தனர்
அவனும்தான் ... அங்கு ....
கரும்புலியாய் மாறி எதிரிகள் நடுவே குதித்து - அவர்களை
எரித்துக் கொண்டிருந்தான் ..... மறுநாள் ...

தாய் எழுந்து கேட்டாள் மகன் வந்தானா ?
மௌனமே அங்கு பதிலாக நின்றது - அவன் வளர்த்த
நாய் ஊளையிட்டு கண்ணீர் விட்டது - அவனின்
தாய் இப்பொழுது பிழைத்து விட்டாள் - அவனோ !
தாய் நாட்டிற்காக மரித்து விட்டாள்
அவன் புனிதன் .

வண்ணை தெய்வம்
பாரிஸ்

விளைச்சல்

உழவன் தோளில் ஏர்; காலில் மண்.

நடந்தான். மிக வேகமாக நடந்தான். வயலை நோக்கி, தன் வாழ்வை வளமாக்கும் நிலத்தை நோக்கி நடந்தான். நாளை விடியலை இன்றே பிடித்துவிட வேண்டுமென்ற பேராவலோடு நடந்தான்.

ஏறும் மண்ணும் ஒன்றையொன்று பார்த்துக் கொண்டன. மண்ணைப் பார்த்து ஏர் சிரித்தது. ஏரின் சிரிப்பு மண்ணுக்குத் தெரிந்து விட்டது.

ஏர் சொன்னது, "நான் இல்லாவிட்டால் நீ விளைய மாட்டாய்; நான் உன்னைக் கீறாவிட்டால் நீ பண்படமாட்டாய்." மண்ணுக்குக் கோபம். சினத்தைச் சொற்களாக்கியது. "போ! முட்டாளே போ! போய் திண்ணையோரமாய் கேட்பாரற்று! அமர்ந்துக் கொள். உன் தகுதி அவ்வளவுதான்",

ஏய்! முட்டாளே ஏரே! உலகம் என்னைதான் நம்பி வாழ்கிறது. உன்னை நம்பியல்ல. நான் மலரா விட்டால் ஏது மலர்? நான் விளைவிக்காவிட்டால் ஏது உணவு?

இது பழைய பேச்சு. மரணிக்கப்பட வேண்டிய மரபு. உன்னை விளைச்சலுக்காய் அணியப்படுத்தியதே நான் தானே! நான் இன்றி நீ இறுகிப்போவாய். உன் உடலைக் கீறி ரணப்படுத்துபவன் நானே!

நிறுத்து! நிறுத்து! போலிப் பேச்சு. இன்றைய உன் வாழ்வு எது தெரியுமா?

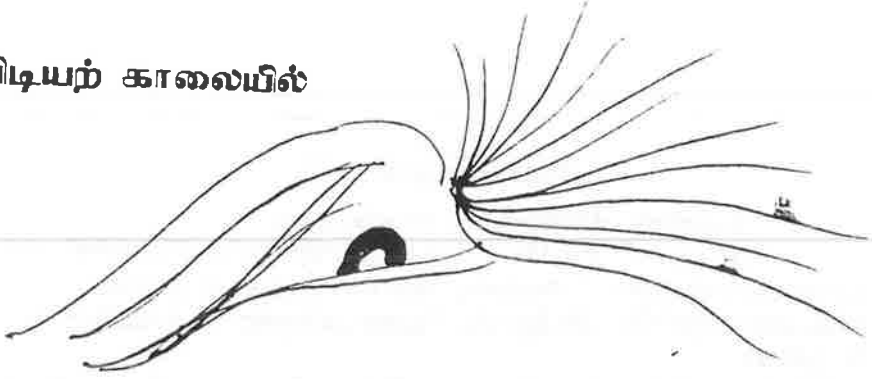
இதோ இந்த உழவன் கட்டியிருக்கும் கோவணமாய், நீ மரபாகிப் போன மரணம். நான் என்றும் நிலைத்திருக்கும் நிகழ்காலம்,

நான் வாழ்வேன். நேற்று, இன்று, நாளை என்றைக்கும் என் மதிப்பு உண்டு. இந்த உலகின் வளம், வறட்சி, தவம் யாவும் நானே. இந்த உலகை உய்விக்கப் பிறந்தவன் நான்!.

உழவன் மௌனமாய்ச் சிரித்தான். என்னை மறந்து இவை பேசிக் கொள்கின்றனவே என்று முணுமுணுத்தான்!

அருண்,
பகாவ். மலேசியா

விடியற் காலையில்

விடிந்தும் விடியாத அதிகாலையில்
 வெண்மேகம் மெல்ல நகரக் கண்டேன்
 வெண்ணிலவும் வான்மீது அவ்வேளையில்
 விடிவதையும் அறியாமல் உறங்கக் கண்டேன்

வீற்றிருந்ருக பூமணக்கும் சோலையில்
 விளையாட தென்றலும் போகக் கண்டேன்
 மலர்ந்துள்ள மல்லிகையின் ஜாடையில்
 மது உண்டு தேன்வண்டு மயங்கக் கண்டேன்

முத்துமுத்தாய் பனித்துளிகள் நீரோடையில்
 முல்லைமலர் மீதிருந்து சிரிக்கக் கண்டேன்
 நதியோரம் நாணலொன்று தனிமையில்
 அசைந்தாடும் நிலையினை நான் கண்டேன்

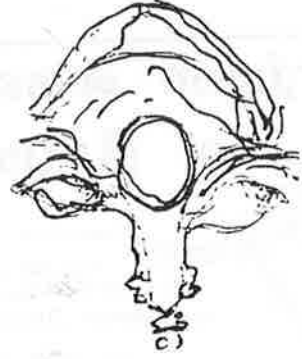
ஆனந்தமாய் தனைமறந்த வானம்பாடி
 கானம்பாடும் நல்லிசையை நான் கேட்டேன்
 வானவில்லின் ஏழு நிறத்தில் உடையணிந்து
 வண்ணத்துபூச்சி பூவினாள் அமரக் கண்டேன்

வெண்புறாக்கள் கூட்டமாய் வயல்வெளியில்
 வெண்ணிற ஆடையில் நடக்கக் கண்டேன்
 அலையலையாய் துள்ளிடும் வெள்ளருவி
 அடங்காமல் அணைமீறி ஓடக் கண்டேன்

கவிப்புயல் கவிராக்
 விழுப்புரம்.
 இந்தியா.

கனவின் கையெழுத்து

நை.மு. இக்பால்

சொற்கள் எல்லாம்
கரைகளாய் நிற்கக்
கவிதை ஊறிக்
கொப்புளித்துத் துளும்பும்
ஒரு படிக்க தளம்;

இவைபுதிர்ந்த வினைகளில்
நகம்படத் தாவி,
உளநூறங்கும் தனிகள்
சிலிர்த்து விழிக்க,
கண்களுகாத மட்டுமே
கேட்தம்படி பாடும்
சின்னச் சின்னப்
பறவைகளின்
கொச்சட்டம்;

சொற்களின் தும்பலில்
சிக்கி,
நழுவி ஓட முயன்ற
அவசரக் கணததில்
கணவிடம் வாங்கிவைத்த
கையெழுத்து;

சந்தடிப் புத்தகத்தில்
அடையானதுக்குச்

செருவி வைத்த
ஒற்றைக் குயிலிறகு;

கண்பொழுது வாழ்வுகளுளும்
கறாவனை மென்று
ஒரு கண்ணீர்த்துளி
துப்பிப் போன
எழு வண்ணக்
தாமபூக் கறை;

யாருக்கோ
பேச முயன்று
வீரல தவறிக்
விடைதது,
வெட்டிக் கொள்ளும் முன்
கொஞ்சிக் கேட்டுக்
குறித்து வைத்த
அழிவின
தொலைபேசி என...

இப்படி
இன்றும் என்னென்னவோ
விடைப்பதுண்டு
ஒரு நல்ல
கவிதைப் புத்தகம்
பிறக்கும் போகெல்லாம்.

காற்றில் கைவிச் பாடலை நீ பாடி!

'ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆரடித்து நீயமுதாய்
ஆடித்தாரைச் சொல்லியழு
ஆக்கிணைகள் செய்திடுவோம்'

ஓடாத இடமெல்லாம்
ஓடி நானிளைத்தேன்
காணாத காட்சியெல்லாம்
கண்டு நானிளைத்தேன்- என்
கண்ணணியே

மீளாத துயரால்
கண்ணிறைந்து கடலாகும்
மண்ணின் மணியே!
காற்றும் ஏறிவராக்
கட்டிக் காட்டினான்
நீயமுதால் நானமுவேன்
நிலவே நீ உறங்கு

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆரடித்து நீயமுதாய்-

உன் பிஞ்சுப் பாதங்கள்
உதைப்பறும் போதின்
முட்டை தகர்த்தெழும்
குஞ்சின நீ
கட்டிக் கரும்பே தேனோ
கருமை பூசாத கண்ணழகே
முட்டி நிறையும்

நீர்த்துளியுள் முழுகுவையோ...
முழுகித் தெப்பமென ஆகுவையோ!

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆரடித்து நீயமுதாய்-

வாசியிறைபட்டுக் கிடக்கின்ற
நட்சத்திரங்களை எல்லாம்
அளாவிடத் துடிக்கும்
வளா வண்ண ஓவியமே!
நட்சத்திரமே சிரி...
சிரி... சிரி-!

என்னைப் பார்த்துச் சிரி
உனக்காக எல்லாவற்றையும்
இழந்து வந்த
என்னைப் பார்த்துச் சிரி!

ஆராரோ ஆரிவரோ
ஆரடித்து நீயமுதாய்...

மாவைக் கருக்கலில்
மண் மாண்புற வீசும்
காற்றில் கைவிச் நடப்பாயோ!
ஏழ் கடலும் தோற்கும்
பாடலை பாடி நீ இசைப்பாயோ!
அல்லையேல்

பூழிப்பந்தெல்லாம்
சுவடு கரையக் கரையச்
சுழன்று என்போல்- தொலைவாயோ!
பொய்யுள் கரையாமல்
மெய் விளங்கும் வாழ்வை நீ
வெவ்வாயோ... என் சொல்லமே!

நிலம் நடுங்க நீ நடப்பாய்
நீள் துயர் ஓடுங்க நீ துடிப்பாய்
ஆ- என் சொல்லமே நீ உறக்காய்!

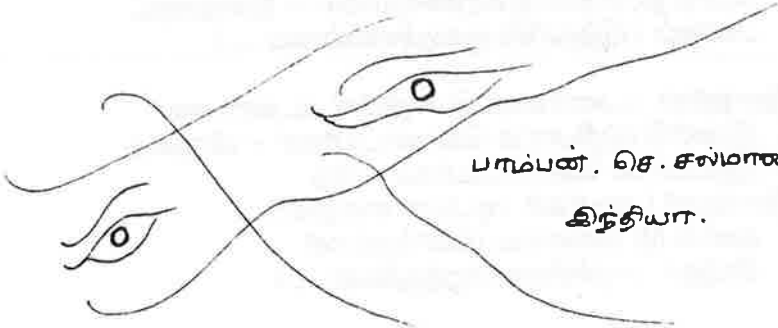
ஆராரோ ஆரிவரோ-

மனிதனுக்கும் மடுகத்திற்கும்
மனிதனுக்கும் பறவைக்கும்
இப்படி கிரண்டு

உயிரினங்களுக்கிடையில்
ஏற்படுகிற உறவை
வேண்டுமென்றால்
கலப்பு மணம் என்னாம் .

ஆனால் கிரண்டு
மனிதருக்குள் ஏற்படுகிற
திருமண உறவை
உடதி ஏதும்
அடையாளத்தைக் காட்டி
கலப்பு மணம் என்பது
முரண்பாடாக உள்ளது .

பாம்பன், செ. சஸ்மாண் பாரிஸ் .
கிந்தியா.

புகழ்ச்சியை நிறுத்துங்கள்

சொந்தத் தாய்மொழி நாளிதழ் வாங்கித்
 தமிழை வளர்க்கும் எண்ணமில்லை - பண்புச்
 சரிவைத் தடுக்கும் முயற்சியில்லை - நாங்கள்
 வந்த குலமோ மறவர் குலமென
 சங்கம் வைப்பதில் குறைச்சலில்லை - சாதி
 சமூகக்கக் காப்பதில் குறைச்சலில்லை ... !

பாரதி தாசன் பாடலில் ஒன்றைப்
 பாடித் துணியும் திறனில்லை - தமிழ்ப்
 பகையை நொறுக்க எழுச்சியில்லை - நாங்கள்
 சேரன் பரம்பரை என்று கத்தித்
 தாண்டிக் குதிப்பதில் குறைச்சலில்லை - வீணாய்ச்
 சலசலப்பதிலே குறைச்சலில்லை ... !

சொந்த மக்களைத் தாய்மொழிப் பள்ளியில்
 சேர்க்கும் துடிப்புச் சிறிதாமில்லை - அந்தச்
 சீனனைப் பார்த்தும் அறிவில்லை | - சோழன்
 எந்தன் வம்சம் என்று மாநாடு
 எடுத்துக் கதைப்பதில் குறைச்சலில்லை - சும்மா
 எகிரிக் குரைப்பதில் குறைச்சலில்லை .... !

ஆண்டப் பரம்பரை மீண்டும் ஆள
 ஆசை கொள்ளுது ஈழத்திலே - அதுக்கு
 ஆதர வளர்க்கும் நினைப்பில்லே - அந்தப்
 பாண்டியன் எங்கள் வழித்தோன்றல் என்று
 பேசித் திரிவதில் குறைச்சலில்லை - இனத்தைப்
 பிளவுப் படுத்தலில் குறைச்சலில்லை .... !

இனத்தின் உணர்வை மொழியின் உணர்வை
 இரண்டு விழியாய்க் கொண்டவர்கள் - வீரத்தை
 இதயமாகக் கொண்டவர்கள் - ஈழ
 இனத்தார் ! அவர்கள் மரபினர் என்றினி
 விளம்பித் தலையை நிமிர்த்துங்கள்
 வேந்தர் புகழ்ச்சியை நிறுத்துங்கள் .... !

கருவறைக் கதவை மூடுங்கள்

மழழைகள் நாங்கள்
மண்ணில் பிறந்தோம் !

பெண்ணாகப்
பிறந்ததனால்
பெருமூச்சு விட்டார்கள்
பெருமிதம் கண்மூட

பெருவழி ஆதாரம்
பெருமைக்குச்
சேதாரம்

பாரதத் தாயவள்
பாதத்தில் சிலகாலம்,
மண்ணில் பிறந்திட
நாங்கள் காரணமா?

விரும்பாத மழழைகள்
நாங்கள் !

தேவையில்லை
என்றுணர்ந்தால்
கருவறைக் கதவினை
மூட்டும் !

கே.வி. ஜகார்த்தனன்
காஞ்சிபுரம் - தமிழ்நாடு

யுத்தம்

யுத்தமே இல்லாத உலகமொன்று
எனக்கு வேண்டும் ।
யுத்தத்தின் தேவையே ஏற்படினும்
எனக்கு வேண்டும் ।
கத்தியில்லா இரத்தமில்லாத பொரு
உரிமை யுத்தம் ।

இரத்தத்தின் மதிப்பறியா பித்தரிடம்
கண்ணீர் என செய்யும்
உரிமைகளின் உணர்வறியா கற்களிடம்
வார்த்தைகள் என செய்யும்
உண்மைதான் என்றாலும், சரித்திரம்
பல வழிகள் சொல்லும் ।

காந்தி கத்தியின்றி வெள்ளையரை
விரட்ட வில்லையா?
புத்தன் அமைதியாய்க் கொடியவரை
வெல்ல வில்லையா ?
அமைதிவழி புரட்சிகள் இவ்வுலகில்
பல நிகழ வில்லையா

அகிம்சை என்னும் ஆயுதமொன்று
பிடிக்க வேண்டுமா ?
கத்தியில்லா யுத்தத்தின் யுத்திகள் பல
படிக்க வேண்டும்
அமைதியுத்தம் உரிமை யுத்தம் ;
வெல்ல வேண்டும்

ரா. ஜானகிராமன்
தமிழ்நாடு, இந்தியா

அய்க்குக்குகள்

நெய்திட்ட நூலைவிட
தைத்திட்ட நூல் அதிகம்
ஏழையின் உடை ....

ஒரு பாணை சோற்றுக்கு
ஒரு சோறு பதம்
அவளின் முத்தம்

அகத்தின் அழகு
முகத்தில் தெரியும்
என்னில் அவள் முகம்

அடக்கம் ஆயிரம் பொன்
அவளுக்குப் பொன்றகை
வேண்டாம்

அளவுக்கு மிஞ்சினால்
அமுதமும் நஞ்சாகும் பொய்
அவள் நஞ்சாகவில்லை

பனித்தூவும் மேகமூட்டங்கள்

மரண இரவுகளில்
வீதிபெங்கும்
ஓலங்கள்

தோட்டாக்கள்
துளை போட
தேகம்
புல்லாங்குழலானது

உரிமைக் குரலுக்குள்
உயிர்
ஊஞ்சலாடுகிறது

மணப் போராட்டத்தில்
ஆரவாரமில்லா
அணிவகுப்புகள்

இது
விடியும் வரை
தொடரும்
போரிக்களமில்லை |
மடியும் வரை
மலரும்
போராட்டம்

ஒரு பொழுது
சரியும் போது
ஆயிரமாயிரம் தலைகள்
சாய்கின்றன

இருந்தும்
இறந்து போகவில்லை
இலட்சியங்கள்

கருப்பைகளில்
குட்டிய் போராளிகளின்
கர்ஜனைகள்

முற்றுப்புள்ளிக்கு
வழிதேடும்
காற்புள்ளிகள்

மணல் மேடுகளில்
மல்லாந்த
மண்புழுக்களாய்

வான மண்டலத்தில்
தொலைந்த
மேக மூட்டங்களாய்

ஒளிக்கீற்றுகளால்
கீறப்பட்ட
பனித்துளிகளாய்

குமுறும்
ளரிமலைகளில்
வெடித்துச் சிதறும்
கற்குளம்புகளாய்

படிப்பகம்

வேதனை
வேள்விகளில்
தீக்குளிக்ஞம்
மணங்கள் |

வாசல்கள்
குண்டு மழையில்
நனைந்தாலும்

அழியாத
கோலங்களாய்
உணர்வுகள்

உலகம்
பார்வை போர்வைக்குள்
இமைகளை
அடகு வைத்தாலும்

மனிதாபிமானத்தைத்
தொலைத்தவர்கள்
முடவர்களாய்
முடங்கிப் போனாலும்

சுதந்திரத்தின்
சுவாசக்காற்றை
சுவாசிக்காது

உயிருக்கு
உயில்
எழுத மாட்டோம்

இன்றோ
நாளையோ
தேகங்கள்
சாயலாம்

குட்டித் தீவுக்குள்
குமுறும்
எண்ண அலைகள் மட்டும்
அடங்காது .....

ஒரு தலைமுறை
எழுவதற்கு
விழுகிறோம்

கவிதைப் பித்தன்,
பகாவ், மலேசியா,

முரண்பாடு

சத்திய வீரராய் சமதர்ம வாதியாய்
உலகத்தை வாழ்விக்கும்
உத்தமர் தாமென ...
உலக சபைதனில் உரத்துப் பேசும்
மேற்குல விஞ்ஞான மேதைகளோ ... !
உயிருக்கஞ்சி ஓடிவந்தவனை
அடைக்கலம் கேட்டுக் கொஞ்சி நின்றவனை
விமானம் ஏற்றி அவன் எதிரி
வீட்டுக்குள் தள்ளுதே இன்று !

பின் குறிப்பு :

அன்னை சூசைமரியாளும்
தந்தை யோசேப்பும் ...
உன்னை நெஞ்சில் அணைத்தபடி
அண்டை நாடான எகிப்தில்
அடைக்கலம் இருந்தபோது
எகிப்துதான் இவர்களை ...
பிடித்தனுப்பி இருந்தால் ...!
எதிரியின் வீட்டுக்குள் ...!

இயேசு தேவனே ....!
உன்னைத்தான் கேட்கிறேன் ...
எங்கே இருந்திருப்பாய் இன்று ..
எங்கே இரந்திருப்பாய் இன்று ..

முனைவர் தமிழப்பன் பிளச்டி
சென்னை , தமிழ்நாடு .

எங்கள் ஈழம்

எங்கள் ஈழ
வானவில்லை
எட்டிப் பிடிக்கப் போகிறோம்
திங்களைப் போல்
எங்கள் ஆட்சி
திகழப் போகுது பாரடா

குட்டிமணி தங்கதுரை
குருதி பாய்ந்த மண்ணிலே

திலீபன் என்னும்
அணையாத் தீபம்
செத்து மடிந்த மண்ணிலே

கிட்டு என்னும் வெற்றி வீரன்
கிளர்ச்சி செய்த மண்ணிலே

மீசை அரும்பாக் காளையரும்
மென்மையான கன்னியரும்
ஆசையாகப் போர்புரிந்த
அந்த ஈழ மண்ணிலே
விடுதலைக் கொடியினை
விரைந்து ஏற்றப் போகிறோம்
விரைந்து விரைந்து வா

பொங்கும் தமிழ்

எடுப்பு

தமிழுக்கு எதிர்காலம் உண்டு - இன்பத்
தமிழினை உச்சிமேற்கொண்டு

தொடுப்பு

தமிழைப் பயிற்றுமொழி ஆக்குவோம் - கெட்ட
தரங்கெட்ட மொழிகளை நீக்குவோம்

முடிப்பு

வீதிதோறும் தமிழ்ப்பள்ளி - தம்பி
விரைந்து வா நீயுமே துள்ளி
வீதிகள் சாலைகள் எங்கும் - தமிழ்
விளம்பரங்கள் இனித் தொங்கும்
வழிபாடு தமிழிலே நடக்கும் - குருக்கள்
வாயினைத் தமிழ் வந்து முடக்கும்
தொழிற்கல்வி தாய்மொழியாகும் - தமிழ்ச்
சொற்களே வாய்மொழியாகும்

வழக்குகள் தமிழிலே நடக்கும் - நீதி
வழுவாத நிலையினைக் கொடுக்கும்
கிழக்குகள் மேற்குகள் எங்கும் - தமிழ்
கெட்டிமேளம் கொட்டிப் பொங்கும்

மரண விதைகள்

கணபதி கணேசன்

ஆழிதழ் உலகம்
எனவென்றுரைத்தான்
என் கவிஞன்.

உதைப்பேன் உன்னை!
உலகை ஆளும்
உரிமை எனதே!

கவிஞன் நெஞ்சுக்கு
நேரே தூப்பாக்கி!

மீறியபோது
கயிற்றில் தொங்கியது
கவிஞன் உடல்!

ஆனாலும் கவிதை
உயிரோடிருந்தது.

*****

இந்த மண்ணில்தான்
என்தாயின்
பனிக்குடம் உடைந்தது.

இது என் மண்!
தாயின் மணிக்கொடி
பாடுவோருடன் நானும்
சேர்ந்தே பாடுவேன்.

இந்த நாடு என்-
தாய்த்திரு நாடு!

*****

முடு வாயை

பூமியில் பிறப்போரெல்லாம்
பூமியின் மைந்தர் அல்ல!

நீ கூலிக்கு வந்தவன்
இருந்தாலும் பிழைத்துப்போ!
ஓட்டுப்போடு.

கவிஞன் உயிரோடு,
கவிதைகள் பிணமாக.

*****

மரங்களும் மனிதரும்
மனிதரும் மரங்களுமாய் நூடு!

நாம் மனிதர்கள்,
நீயும் நானும் ஒரே இனம்!

சேர்ந்து போராடுவோம்!
சேர்ந்து வாழ்வோம்!
சாவும் அப்படியே!

ஏண்டா நாயே!
கொழுப்பேறிப் போச்சா உனக்கு?
நீயும் நானும் ஒன்றா?
எவன் சொன்னான்?
அறுப்பேன் உன்நாக்கை!

கழுத்தை நோக்கிக்
கரங்கள் நீள
இறந்து போனது
கவிஞனும்
அவன் கவிதையும்!

